

"Lluitem en defensa de la llibertat de tots els espanyols, àdhuc dels que no volen la llibertat."

Paraules del President de la República.

FRANQUEIG CONCERTAT

PREU: 15 CENTIMS

No podem jugar més...

La necessitat d'emprar totes les energies per a guanyar la guerra contra el feixisme imposa a la nostra reraguarda una sèrie de limitacions que hem de procurar sofrir amb la major bona voluntat. Però si aquesta és l'obligació de la reraguarda és també obligació dels nostres rectors de la cosa pública que aquestes privacions siguin només les necessàries, les imprescindibles, evitant tot sacrifici inútil i que pugui reportar un excés de esforç.

Comprenem que les necessitats del front obliguin a esmerçar la major suma d'activitats en aprovisionar-lo, en tenir-lo en condicions òptimes per a evitar la seva desmoralització, però aquesta predicció, tota especial, que hem de tenir amb el front, no ha de significar mai descurança de les necessitats apremiants i justes de la reraguarda, per quan una política contrària — i que pugui originar en la nostra reraguarda un descontentament — pot ésser d'efectes igualment nocius per als nostres combatents, més lligats, molt més lligats, del que sembla, amb els seus familiars que han restat a la reraguarda.

Una bona política en temps de guerra ha de basar-se en la necessitat de reduir fins al mínim imprescindible els sacrificis de tots, de tots absolutament; els del front i els que estan a la reraguarda. Tothom està conforme en suportar tota mena de privacions necessàries per a la guerra, però no aquelles que no tenen cap relació amb la mateixa i que per tant són superflues o francament perturbadores.

I no obstant, per una tongada no interrompida de desencerts, tots ells cada vegada més perjudicials, a la reraguarda se l'ha fet objecte de mil i una privacions de productes que si han mancat ha estat únicament per imprevisió o per malícia dels encarregats de distribuir-los o obtenir-los. I això és el que ha produït el descontent del poble i ha influït desalentadorament en la seva moral. La incompetència manifesta que ha regit una determinada política, potser la més important des del punt de vista de la guerra, ha produït aquesta reacció en el poble, que si no ha pres caïres de major virulència ha estat per la ferma convicció antifeixista de la majoria. Però passa el temps i com les coses no s'aclareixen i hom no troba una solució racional per minvar les dificultats innòcues que únicament han creat aquesta incompetència o aquesta manca de voluntat en resoldre-les, el poble comença a cansar-se'n i qualche dia, de no rectificar urgentment, estarem abocats al caos.

El problema és molt difícil, extraordinàriament difícil a conseqüència de les mil provatures — si una desencertada, l'altra encara més — efectuades en aquesta direcció al·ludida, però a pesar de tot encara es beslluma una solució. Solució però que ha d'ésser a base de modificar de soca-arrel tota la política seguida fins ara. A base de canviar tota l'estructura, de fer una neteja absoluta, impacable en el departament corresponent. De canviar la trajectòria seguida fins ara i de modificar tots els instruments que hauran d'aplicar-la.

Mentre així no sigui, mentre hom vulgui romandre en l'error — que tan funest i perjudicial ha resultat — no aconseguirem res. Desenganyem-nos, el partit que fins ara ha regit la política més relacionada amb les dificultats de la nostra reraguarda ha fracassat sol·lòsament, amb tot el seu equip, ningú s'ha salvat. No pot continuar aquesta situació ni un dia més. Cada dia — amb la incompetència que han fet gala — s'anirà agreujant més el problema, cada dia seran majors les dificultats i

"Una pau duradora no es pot aconseguir per mitjà d'amenaçes"

...dirà Lord Halifax a Hitler - I li preguntarà què vol; però de colònies, ni parlar-ne

Londres. — A principi de la setmana que ve, el senyor Eden celebrerà algunes consultes amb Lord Halifax, en les quals es concretaran, indubtablement, les instruccions que el lord President del Consell ha de tenir en compte durant la seva estada a Berlín. Sembla que sobre aquest punt encara no s'ha decidit res, però als cercles diplomàtics anglesos s'indica que Lord Halifax no efectuarà negociacions pròpiament dites, sinó simplement, canvis d'impressions que permetran al Govern britànic, tenir informació directa sobre l'actitud del Reich davant els diferents problemes internacionals plantejats actualment.

Per altra banda, en els mateixos cercles s'assegura que les entrevistes diplomàtiques que se celebrin entre Roma i Londres, no fan preveure cap visita de Halifax o d'Eden a Roma, ni molt menys un viatge del comte Ciano a Londres.

SI HITLER VOLGUES PARLAR DE COLONIES...

Londres. — A propòsit del viatge de Lord Halifax a Berlín, el periodista "Yorkshire Post" —òrgan de opinió pública contra l'optimisme excessiu quant als resultats immediats de l'entrevista. "L'entrevista —assegura el periòdic— té caràcter d'exploració i haurà assolit la seva finalitat si contribueix a aclarir la veritable política del Führer i del seu govern. És naturalment possible que en el curs de la conversa siguin abordades algunes qüestions recentment plantejades entre la Gran Bretanya i Alemanya, però si el problema colonial hagués de figurar en l'ordre del dia, Lord Halifax expressaria francament al seu interlocutor els punts de vista enunciats per Eden, a saber, que una pau duradora no pot obtenir-se per mitjà de la restitució de territoris obtinguda per l'amenaça.

LORD HALIFAX, MINISTRE DE L'IMPERIALISME ANGLÈS

Berlín. — Lord Haldane, ministre de la Guerra de la Gran Bretanya,

privacions a què s'haurà de subjectar innecessàriament la nostra reraguarda, fins al moment que sigui impossible arribar a més. Ara encara hi som a temps, no per a trobar solucions absolutes, sinó per a impedir que el mal augmenti i anar millorant paulatinament el conflicte.

Si el partidisme no influís en les decisions polítiques, estem segurs que abans el problema no hagués arribat a uns resultats tan absurds i incomprensibles, atesa la guerra dura i cruel que estem sofrint, ja hauria estat superat.

Quan no es serveix, quan manca l'home, quan manca la competència s'ha de tenir la delicadesa de cedir el lloc. I amb aquesta guerra una actitud de tal guisa més que a falta de delicadesa "havem de qualificar amb un altre mot que no volem emprar per quan encara, a pesar de què els resultats hagin estat altament perjudicials i catàstrofics, no dubtem de l'antifeixisme dels que dirigeixen una determinada política.

Però amb el poble no s'hi pot jugar impunement. Si han fracassat —i aquesta és una realitat incontrovertible— s'ha de tenir la valentia suficient per a confessar-ho per a deixar pas a altres situacions encara no assajades i per tant inèdites i les quals però tenen més probabilitats de triomfar concluint la competència i l'esperit de treball dels seus patrocinadors.

nya, era un home de formació intel·lectual germànica. Profund coneixedor de la història i de la literatura d'Alemanya, podia dir-se que no tenia secrets per a ell l'obra de Goethe i dels grans clàssics germànics. Però la seva passió intel·lectual —en ésser ministre de la Guerra— hagué de sacrificar-la als interessos de la pugna entre els dos països. Home liberal —d'aquest liberalisme anglès que té poca similitud amb el liberalisme francès— fou el creador dels primers batallons de xoc que de tanta utilitat foren el general Joffre al Marne. Haldane fou, un més, exemple que els polítics, maltes vegades, han de sacrificar el més profund dels seus sentiments als interessos del país.

Lord Halifax és, al contrari, un home que desitjaria que el seu país seguís, no les necessitats que exigeix la situació, sinó les seves pròpies inclinacions. Lord Halifax és un conservador, un terrible conservador. Quan fou virrei de l'Índia ficà Gandhi a la presó i quasi provocà la seva mort quan aquest contestà a Lord Halifax amb un desafiament terrible: declarant la vaga de la fam.

Lord Halifax, home piadós, un místic imperialista, com n'hi ha molts a Anglaterra, se'n va a Berlín. Segons referències fidedignes, han estat els Molt HHonorables senyors sir John Simon i sir Samuel Hoare els que han fet possible

aquest viatge. Però la major part de membres del Govern no comprenen encara perquè ha estat possible aquest viatge. Lord Halifax, evidentment, vol preguntar al "Führer und Reichkanzler": "Vós, què voleu?" L'òrgan nazi "Voelkischer Beobachter" contesta anticipadament: Aquest matí Rosenberg fa publicar un article sobre l'Ukraina demanant la llibertat política d'aquesta República soviètica i enumerant les seves formidables riqueses naturals. Lord Halifax, evidentment, no pot pas prometre l'Ukraina a Hitler; en tot cas aquest haurà de prendre-la de mans dels qui la posseeixen: la U. R. S. S. Terrible dubte per a Lord Halifax, l'home dels mitjans expedients i autor de l'empresonament de Gandhi.

Evidentment, als cercles polítics conservadors de Londres es fa observar que Lord Halifax no parlarà per a res del pacte anti-comunista, però els diaris alemanys d'aquest matí col·loquen, d'una manera absoluta, la visita de Lord Halifax en el terreny de les tendències antirusses. Aquests diaris esperen que "la vista serà fructífera per a la pau del món", sense esmentar —cosa que cal remarcar— les converses anglo-italianes paral·leles que acaben d'iniciar-se a Roma.

Aquestes són les perspectives que poden veure's davant l'esperada visita de Lord Halifax a Berlín, la setmana entrant.

Des d'Albacete

Preparatiu de marxa

Ja fa molts dies que a tot el destacament, es rumoreja que hem de sortir d'aquí, envers altres llocs, amb el fi d'ajudar amb el nostre esforç a l'aixafament del feix, que vol arrebar les llibertats del poble ibèric.

Portem molts dies a La Roda, i ens aburrim un xic, ja que voldríem estar a un lloc del front, a fi i efecte de treballar i posar el nostre interès i voluntat, amb la llpita que des de fa 16 mesos, venen sostenint molts germans nostres.

La Roda, està bé per a passar-hi vuit dies i prou! El que volem, és conèixer terreny i veure de més aprop, la realitat d'aquesta odiosa guerra.

Els rumors que hem de marxar es multipliquen a cada instant. Tot són comentaris i les contestes giren a l'entorn de la següent pregunta: A quin front anirem?

Hi ha diverses opinions. Als catalans i "manyos", els hi agrada anar al front d'Aragó; als madrilenys, al Centre; als "alcarrenys" a Guadalupe, etc. En una paraula: tothom voldria anar al lloc que més li interessa; però els oficials, aquests companys nostres que avui ocupen els càrrecs de responsabilitat, perquè els hi ha posat el poble, ens diuen, que per a guanyar la guerra, és igual anar a l'Aragó, que al Centre, que a Guadalupe.

Davant d'aquestes manifestacions, els més "cridaners" sembla que queden conformats, i ja no diuen res!

En un dia núvol i plujós, ens han avisat, que estiguem preparats per a marxar!

Tothom arregla "maletes i paquets"! A La Roda, es respira avui un altre ambient! Tothom canta i les tendes i altres llocs, es troben curullats de soldats, que esmercen pessetes i més pessetes en la compra d'articles de necessitat!

Volem que a les casernes s'hi no

ta quelcom! Soldats que entren carregats i que senten altra volta, amb el propòsit de comprar més!

A la nostra caserna ja està tot preparat! Maletes i paquets arreglats, i que solament esperen que llur propietari, ho agafi per a sortir.

La nit s'acosta i un oficial ens diu que estiguem preparats per a una nova ordre! Les hores van transcorrent! Molts de nosaltres, ja no dormim! Altres vestits i amb un "ull obert", es troben estirats damunt dels camastres, esperant la marxa!

Arriba el matí i l'ordre s'aplaça!

Ja som al migdia! Al menjador, un comissari polític diu que han de sortir diverses companyies, sens falta. Els que han de marxar aplaudeixen amb entusiasme! Els que queden, espurnegen llurs cares amb llàgrimes, doncs, volen sortir de La Roda, per tal de prestar llur suport a la causa antifeixista.

Els catalans portem molts dies sense rebre noves de la nostra amada família; degut a que les inundacions de l'Ebre, no han permès el tràfec per les vies del ferrocarril.

Els que sens dubte estan marejats avui, són els carters.

Arreu es senten crits de: Carter! Han arribat lletres de Catalunya? I un "no"! sec, contesta la pregunta!

El nostre carter; un company anomenat Pérez Casas, de la lleva del 30, que vindrà amb nosaltres deixant muller i fills; amb "cariño" i volguent animar als que han de marxar, sense tenir lletres dels seus pares; de les seves nívies; dels seus amics; poc a poc va contestant: "No patiu! Les lletres que arribin a La Roda, desseguida les enviarem al lloc de destí!"

(Passa a la pàg. 2.)

Cops de fuet

Fa ja molts dies, en fa tants que ni ens recordem de la data amb exactitud, que des d'aquesta mateixa secció patrocinàvem la idea d'establir la tarja de racionament del fumador. No se'n feu cas, segurament per no tenir la suficient autoritat sobre els organismes que haurien de vetllar per a implantar-la.

I no obstant, ara que la manca de tabac és gairebé absoluta, creiem que era l'única fórmula equitativa per a repartir el tabac.

Per als que tenim el vici —nosaltres ens hi incloem— de fumar, la manca de tabac representa una privació gairebé insuportable. No podem passar sense la nostra cigarreta que ens ajuda a apartar les preocupacions i a distreure-nos de les privacions, cada dia majors, a què la guerra ens subjecta.

I per un cúmul de circumstàncies l'escassetat de tabac és cada dia major. Els fumadors prou recorren, amb una iniciativa digna de millor causa, a cercar substitutius. Tota mena d'herbes, fins les més inversemblants, serveixen per a crear-nos la il·lusió de què fumem tabac. Però la realitat és que el millor substitutiu del tabac, és el mateix tabac.

Però el tabac comença a esdevenir intrometible. I el fumador es desespera. I en el seu desesper per aconseguir-lo no dubta de comprar-lo on el troba sense reparar en preu ni qualitat.

El vici és el vici, i pel vici, tan arrelat en els nostres costums, no reparem en mitjans.

Com més arrelat és el vici més són els interessats en cultivar-lo. I així com el cocainòman o el morfíman, a pesar de la prohibició, troben, a uns preus astronòmics, la droga, igualment el fumador no ha reparat en despeses, ni en procediments per tal d'obtenir un producte avui pràcticament prohibit.

Actualment, a pesar de no haver-n'hi, hom troba tabac, si està disposat a pagar-ne sumes fabuloses.

Els especuladors que estan sempre a la que salta, s'han preocupat immediatament d'aquesta nova necessitat que ha creat la guerra. I hi fan el seu agost. Venen a uns preus incomprensibles tabacs de tota classe i qualitat. I el pitjor és que troben compradors en quantitat superior a les seves existències.

Aquesta gran demanda ha fet que els especuladors adoptessin tota classe de procediments per a fer-se amb quantitat d'un producte tan cercat. Tots els procediments han estat bons: oferir queviures a canvi de tabac; sobornar amb obsequis o amb metàl·lic a certs expedients no gaire escrupolosos, etcètera.

Però el procediment que fins ara els ha donat més rendiment ha estat molt més simple però d'efectes realment extraordinaris. I és el d'organitzar columnes volants per a fer cues als estances.

Aquest procediment és molt senzill. Tal dia han d'expendre tabac a Rens? Doncs es desplaça cap a la veïna ciutat una columna volant d'aquestes que fent cua diverses vegades adquireix tot el tabac possible. Què la cua és Tarragona? Doncs fan el mateix. I així a totes les poblacions importants.

D'aquesta manera es fan amb una gran quantitat de paquets de tabac que després venen a un preu astronòmic.

Compreneu ara per què demanàvem la implantació de la tarja de racionament del fumador?

Espigolant

"Treball" afirma que el Partit Comunista d'Espanya està al servei de la victòria:

"El nostre Partit — escrivia José Díaz — ha d'ésser el campió d'aquesta política..." El Comitè Central, que ahir va començar la seva reunió a València no farà més que treballar perquè aquesta política a favor de la guerra, a favor de la consolidació i ampliació de les conquestes revolucionàries, a favor dels interessos de tot el poble antifeixista, es porti a la pràctica intensament fins a les seves darreres conseqüències."

"La Publicitat comenta l'anunci de la represa de l'activitat parlamentària a Catalunya i exposa el criteri del partit del qual és l'òrgan:

"Cal examinar tots aquests aspectes de la nostra economia i relacionar-los amb el concepte internacional que els mereixen. Tothom està convençut de la necessitat de rectificar els errors comesos i d'aprofitar les lliçons de l'experiència. I és, indiscutiblement, al Parlament de Catalunya, representació deguda de la nostra democràcia i exponent màxim de la legalitat de la nostra causa, que correspon exercir aquesta revisió, serena i ajustada a les realitats de tot ordre que se'n imposen. Tots els antifeixistes autèntics col·laboraran en aquesta feina obligada i ajudaran a dur a terme les rectificacions necessàries, si elles ens han d'ajudar a guanyar la guerra."

"La Vanguardia" creu que els fins de la nostra lluita estan prou determinats i que per tant no poden ésser desconeixuts internacionalment:

"¿Quién puede decir que el Gobierno de la República, formado por republicanos burgueses y pequeños-burgueses, católicos, socialistas moderados y comunistas, estos últimos juramentados para defender la democracia y la propiedad privada, lleva al país hacia el comunismo? Lo puede decir un francés porque, para esto de no enterarse de lo que acontece fuera de su patria, todo francés es personaje de comedia y no hay sino resignarse y seguir machacando en para ver si, a fuerza de golpes de el hierro frío de su incompreensión lécticos y de llamaradas de realidad, se les afinan las entendaderas. Y de paso para ver si de retuque llega el sonido metálico de la verdad a oídos de los pobres españoles que al otro lado de España y dentro de España — ¡terrible parodia! — viven engañados por la propaganda infecta de los traidores."

L'Alcalde d'Ampolla fa vinent, que degut a la gran aflluència de forasters instal·lats en aquesta població, ja carregada pel nombre de refugiats de guerra, crearia un greu problema difícil de resoldre, si a temps no s'evités la repeticó d'aquests casos, la Corporació Municipal, ha acordat fer públic: Que d'ara en endavant no podrà facilitar cap tarja de racionament a les persones que pretenguin instal·lar-se en aquesta localitat, ja que tampoc podria facilitar-los casa-habitació, per estar totes ocupades.

Ampolla, 9 de novembre del 1937."

NOTES INFORMATIVES

DONATIUS REBUTS A L'HOSPITAL MILITAR-BASE

L'administrador de l'Hospital Militar-Base de la nostra ciutat ens comunica que ha rebut del Sindicat Agrícola de La Pobla de Montornès un donatiu de dues-centes vuitanta-quatre pessetes en metàl·lic.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

LA INSTRUCCIO PRE-MILITAR

Continuant la tasca empresa pel Comitè de conjunt d'educació pre-militar, diumenge se celebrà una festa, la qual començà amb uns exercicis que duraren fins a les onze del matí.

Seguidament precedits per la música, els joves compresos en l'edat pre-militar desfilaron per la Rambla 14 d'Abril, dirigint-se al Teatre Principal on es celebrà una conferència en la qual feren ús de la paraula el comissari polític company Caravaca i el comandant militar, tinent coronel Enric Pérez Farràs.

La festa resultà un gran èxit, palesant l'entusiasme de la joventut en l'educació pre-militar.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

RUIZ LECINA A TARRAGONA

De pas cap a Barcelona ha estat breus hores a la nostra ciutat el diputat socialista per les nostres Comarques, senyor Amós Ruiz Lecina.

A Tarragona ha estat saludat per gran nombre de les seves amistats.

CASA POU

Flors artificials

Perfumeria, Merceria

Des d'Albacete

(Ve de la primera pàgina)

Sembla que això ens anima un xic! Ho diu el carter, i a ell hem de creure, perquè és el company que segurament apreciem més de la companyia; ja que ell, és l'encarregat de fer-nos arribar a les nostres mans, paraules de consol i ànim al donar-nos les lletres!

Sense tenir noves de casa, un "xiulet" ens avisa que ha arribat l'hora de formar amb tot l'equipatge, per tal d'emprendre la marxa! Al minut tothom es troba al carrer esperant noves ordres!

La nit es fosca i sense llum, ja no es conegen les cares dels que ens vénen a acomiadar...

RAMON COLL I VALLS

La Roda, novembre 1937.

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

EL PRESIDENT DEL TRIBUNAL D'ESPIONATGE

Demà visitaran la nostra ciutat el sots-secretari de la Conselleria de Justícia, senyor Eduard Ragasol, i el president del Tribunal d'Espionatge de Catalunya, senyor Rodríguez Dranguet.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultori al carrer

Durruti (Unió), 2, pral. —

Telèfon 1783

VISITA DE 10 A 12

LLUIS MESTRES A LA NOSTRA CIUTAT

Diumenge estigué a la nostra ciutat el nostre volgut amic i company, l'ex-comissari de la Generalitat a Tarragona i actual director general de Tresoreria i Crèdit, senyor Lluís Mestres.

Durant la seva breu estada a la nostra ciutat fou saludat per nombrosos amics i correligionaris.

PERDUA

Es prega a la persona que hagi trobat un parell de sabates baixes d'home, noves, que les entregui a aquesta Redacció, Rambla 14 d'Abril, núm. 62, principal, tenint en compte que el seu propietari és un modest treballador al qual la pèrdua l'irroga greus perjudicis.

AJUNTAMENT DE TARRAGONA

Essent molt considerable el nombre de targes de racionament que s'extravien, el que demostra una manca de cura en els seus posseïdors, es fa sapiguer per a general coneixement que les targes extraviesades no seran renovades.

Tarragona, 15 de novembre del 1937. — El conseller regidor de Governació i Foment, D. Valle.

BAR LA JOIA

Es necessita noi de 15 a 17 anys per aprendre de Bar

A TOTS ELS JOVES DE LES LLEVES DEL 1939 I 1940

Per acord del Ministeri de Defensa Nacional ha estat aplaçada la incorporació dels minyons de la lleva del 1939 a les rengleres de l'Exèrcit Popular Regular, publicant-se al mateix temps l'ordre d'incorporació de l'esmentada lleva als nuclis de preparació pre-militar que s'efectua en les localitats respectives.

Aquest Comitè d'Instrucció Pre-militar, fent-se ressò de l'esmentat decret es dirigeix a tots els joves interessats, donant-los-hi 24 hores de temps per tal d'efectuar la seva inscripció, notificant-los-hi que en cas contrari posarà en vigor les mesures marcades pel Ministeri de Defensa Nacional. — El cap de reclutament.

Maletes

Necessers Mundos

Articles per a esports

Alta Qualitat : Baix Preu

CASA COCA

J. Maurin, 7 - TARRAGONA

LA INFANTIL

Confecelons per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

Secció esportiva

FUTBOL

EL FESTIVAL A PROFIT DEL SOCORS ROIG DE CATALUNYA (S. R. I.)

El partit homenatge i comiat de la lleva del 1939, acabà amb la victòria de l'Amateur per 5 gols a 3

Tal com estava anunciat el passat diumenge tingué lloc a l'Estadi de l'Avinguda de Catalunya el partit entre l'Amateur del Casal d'Esports i la Lleva del 1939. A l'acabar el partit el marcador assenyalava la derrota tal com ho preveïem de la Lleva del 1939, per 5 gols a 3.

El partit en general fou molt entretingut i interessant, es veié bon futbol i fou jugat amb molt d'entusiasme, cal remarcar la bona classe de l'Amateur que ràpidament puja altra volta als seus grans temps.

La lleva del 1939 forní un magnífic partit, però es trobà sense ratlla mitja que fou la que contribuï a la victòria de l'Amateur, les altres ratlles totes respongueren admirablement.

Els equips sota l'arbitratge encertat de Torrejón formaren com segueix:

Casal d'Esports. — Monguio, Aleu, Borràs, Leandro, Vinyeta, Aiguadé, Benjamin, Rossell, Mateo, Fàbregas i Menéndez.

Lleva del 1939. — Rovira, Gené, Veciana, Albareda, Pérez, Segura, Filella, Moix, Pérez, Sorinas i Llimona.

Breu resum del partit

El toc els primers vint-i-cinc minuts és igualat, el primer perill ve al llenç Filella un bon xut creuat que passà rescant el traveseny.

Es porten 15 minuts de joc quan en una avançada de Filella, els de la Lleva del 1939 han aconseguit el primer punt, al rematar el mateix jugador una fallada del seu company d'equip Pérez.

Anotem un bon centre de Benjamin que Menéndez remata rebutjant Rovira. Un tret d'Aiguadé s'estavella al pal.

L'empat ve als 30 minuts de joc. Mateo després de burlar a Gené, etziva un potent tret al angle que fa inútil l'estirada de Rovira.

Cinc minuts del gol anterior, Llimona, de penalt assoleix el segon. Poc després acaba la primera part.

El segon temps ha estat encara més interessant que l'anterior, l'Amateur fent un bon joc ha sapigut marcar quatre gols que han estat els que l'han proporcionat la victòria.

Encara no es porten deu minuts de joc, quan Fàbregues estableix l'empat a dos. El domini a favor del Casal a partir d'aquest gol és intens. No obstant els de la Lleva del 1939, poden marcar el tercer mitjançant un cop de cap de Llimona.

Porten vint-i-cinc minuts de joc quan es assolit el millor gol de la tarda. Mateo que ha recollit la bola després de sortejat a Gené, amb molta valentia entrega la pilota amb el cap a Rossell, que sol davant el porter afusella l'empat a tres.

Monguio es llueix al parar un fort tret de Filella. El quart gol, l'autor és Menéndez. El cinquè i últim es aconseguit per Mateo. Des

De tot arreu

L'estada del President Companys a París

Avui surt cap a Bruselles

París. — El president de la Generalitat de Catalunya, senyor Companys, ha estat obsequiat avui amb un àpat per l'ambaixador d'Espanya en aquesta capital, senyor Ossorio i Gallardo.

Aquesta tarda, el President Companys ha dipositat una corona de flors a la tomba del soldat desconegut.

Demà al matí sortirà cap a Brussel·les.

Mussolini ordena la incorporació de reservistes

Roma. — La "Gasetta Oficial" publica unes disposicions per les quals es mobilitzen certes categories de reservistes de les lleves del 1927, 1928 i 1929; continuen mobilitzats els radiotelegrafistes, automobilistes i personal d'aviació de la lleva del 1935.

Entre els reservistes que s'han d'incorporar a files novament figuren els soldats i l'oficialitat de les lleves del 1928 i 1929 que resideixen a les regions que depenen de les centrals de defensa territorial de Verona, Trieste, Bolonya, Udine, Milà, Florència, Nàpols i Bari; hi figuren també els automobilistes de la lleva del 1927 que resideixen a les regions de Verona, Bolonya, Florència i Milà.

"Es una cosa delicada"

El Japó reconeixerà Franco abans de fi d'any, però espera abans que farà Anglaterra

Toquio. — Els cercles autoritzats es desment que el Japó es disposi a reconèixer Franco.

Es declara, de totes maneres, que el Japó el reconeixerà abans de fi d'any, segons es convingué, sembla, en les negociacions per a la concertació del pacte tripartita de Roma.

Finalment, es diu que el Japó vol esperar "la decisió d'Anglaterra envers Franco", malgrat les pressions que s'exerceixen des de Berlín i Roma, a fi d'evitar noves complicacions, en una qüestió "que no té més que un interès secundari".

prés d'un piloteig apàtic acaba l'encontre amb la victòria del Casal d'Esports per 5 gols a 3.

Els millors han estat pels vencedors: Monguio, Leandro, Vinyeta, Benjamin, Mateo, Fàbregues i Rossell.

Els vençuts: Rovira, Veciana, i tota la davantera.

Nota. — Cal remarcar la lloable actitud de la impremta Llorens, que féu els programes del partit gratuïtament.

PARTIT SOSSES

El partit que tenia de celebrar-se el passat diumenge, entre el Casal d'Esports i la "Penya Madrilena" (infantils), fou suspès.

Sugrañes, impressor. — Tarragona

Cinema Teatre Tarragona

MARTES. 16 DE NOVIEMBRE DE 1937

TARDES A LAS 5'30 — NOCHE: A LAS 10 MENOS CUARTO

GRANDIOSO ÉXITO

Del Espectáculo de Variedades

CAPITOLIO

Elenco Artístico

LIF-ERFEN, Orientalista moderno. — CONCHITA ARAGON, Bailarina. — MARINA LATORRE, Canciones. — URBINA AGUILAR, Pareja de canto y baile andaluz. — CHARITO ALONSO, Gran éxito. — Parreño CERECEDA, Gran atracción mejicana. — RULI, TO, Patinador excéntrico, formidable éxito de risa. — GEDEON, Recitador gitano, en sus célebres perfiles. — CUADRO CEBOLLERO, Canciones y bailes de Aragón.

CLAMOROSO ÉXITO

Precios populares